

forløbet. Derfor er vi medforslagsstillere på det forslag, som udtrykker en kraftig kritik af finansministerens handlinger.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det er ikke for at trække forhandlingerne i langdrag, men jeg vil bare gerne have lov til at sige til hr. Jann Sjursen, at vi er i Enhedslisten tilfredse med og bemærker os, at Kristeligt Folkeparti og, formoder jeg, også de andre partier, som er medforslagsstillere til det forslag, stemmer imod det forslag, som regeringspartierne og Dansk Folkeparti har stillet.

Kl. 21.45

Jeg mener nemlig, det er meget væsentligt, at vi andre stemmer imod det forslag til vedtagelse og ikke tager medansvar for det, fordi det faktisk kan risikere at være et forsøg på at lægge låg på den her sag.

Så det er jeg tilfreds med. Det giver ikke, synes vi fra Enhedslistens side, en god løsning, det forhindrer et flertal i Folketinget, men det giver i hvert fald klare linjer.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg skal kun bekræfte, at vi selvfølgelig trykker på nejknappen, når der skal stemmes om regeringspartierne og Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse, men jeg vil også godt understrege, at det ikke sker, fordi vi frygter, at det forslag til vedtagelse skal dække over et eller andet, men fordi vi synes, at det simpelt hen er for stærk kost, hvis et Folketing skal konstatere, at finansministeren stærkt beklager.

Udtrykket bruges i den skriftlige redegørelse. Det er noteret. Det er den redegørelse, som er udarbejdet med advokatbistand, og det er så o.k. Men det er mildt sagt, mildt sagt ikke vores indtryk, at finansministeren i hele dette her forløb synes at have haft noget, han stærkt følte, han måtte beklage. Tværtimod.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg har ikke mange bemærkninger her ved afslutningen af debatten. Man kan roligt sige, der ikke er sagt noget nyt. Der er ikke kommet noget nyt frem.

Jeg vil bare slå fast, at finansministeren og alle andre ministre selvfølgelig skal overholde landets love – som alle andre skal. Det fremgår klart af den redegørelse, der ligger til grund for debatten i dag, at finansministeren ikke har

overholdt reglerne vedrørende bopælspligt og ophold i sommerhuse.

Det har finansministeren stærkt beklaget. Det slås så også fast i den vedtagelse, der jo formentligt vil finde et flertal her i Folketinget.

Jeg må ærligt tilstå, at jeg ikke forstår hele den polemik om, hvad finansministeren har beklaget og ikke har beklaget. Hvis nogen har været i tvivl, så kan man i hvert fald ikke være i tvivl efter det, der står her. Det burde sådan set være tilfredsstillende for alle.

Hr. Keld Albrechtsen spurgte, hvorfor jeg bad om en redegørelse på det tidspunkt, jeg gjorde. Jamen det er meget simpelt. Der var rettet en forespørgsel til mig, og jeg ligger ikke på nogen som helst måde inde med konkrete informationer, der gør det muligt at besvare den forespørgsel uden at bede om en redegørelse fra finansministeren.

Den skulle jeg altså under alle omstændigheder have. Det er en fuldstændig sædvanlig procedure. Så traf jeg beslutning om, at når jeg alligevel skulle have den redegørelse, så burde den også komme til Folketingets kendskab. På grund af den offentlige debat, der havde været, syntes jeg, det var det rigtigste.

Det er grunden til, at jeg bad om det, og det er grunden til, at jeg også meddelte det i Folketinget på det tidspunkt, hvor jeg gjorde.

Hr. Martin Lidegaard stillede et par spørgsmål af mere principiel art, og jeg vil da gerne sige til hr. Martin Lidegaard, at jeg bestemte ikke vil afvise, at der kunne være fornuft i at overveje, om man skulle ændre reglerne i forbindelse med tildeling af hektarstøtte.

I den kommende overvejelse, der skal finde sted om landbrugsloven, kunne det da bestemt også være på sin plads i al almindelighed – i for sig ikke alene på baggrund af den her sag, men i al almindelighed – at inddrage overvejelser om jordbrugskommissionernes fremtid.

Endelig spurgte hr. Martin Lidegaard, om det ikke kunne gøre mig betænkelig som statsminister, at finansministerens politiske liv var afhængigt af regeringens parlamentariske grundlag. Der må jeg altså sige til hr. Martin Lidegaard, at det er hele regeringens liv jo. Det er mit liv. Det er hele regeringens liv. Det var den tidligere regerings liv jo også. Det er der jo ikke noget usædvanligt i.

Så har der været stillet nogle meget tekniske detaljspørgsmål undervejs, og der er jeg nødt til at sige, at jeg råder ikke over konkrete informationer, der gør det muligt at besvare de spørgs-